

वनचारिन् = वनचर M. 8, 260. MBH. 1, 5994. R. 1, 16, 9. 2, 21, 31. 29, 3. 3, 14, 6. 30, 6. 4, 2, 4. 5. 9, 65. SUGR. 1, 136, 3. MĀRK. P. 20, 44. तद्वनचारिन् R. GORR. 1, 29, 6. कविता^o R. Einl.

वनच्छाग m. die wilde Ziege TRIK. 2, 3, 10. HĀR. 81. Eber ÇABDAM. im ÇKDR.

वनच्छिद्र adj. der sich mit dem Fällen der Bäume im Walde abgiebt HARIV. 3814. BHATT. 9, 98.

वनज 1) adj. im Walde geboren, Wäldner R. 2, 54, 7. — 2) m. a) Elephant H. an. 3, 149. VIÇVA im ÇKDR. — b) *Cyperus rotundus* LIn. H. an. MED. 6. 28. = गुल्म TRIK. 3, 3, 87. = वनप्रूरण RĀĠAN. im ÇKDR. = तुम्बुरु AUSH. 24. der wilde Citronenbaum RĀĠAN. im ÇKDR. u. वनवीजपूरक. — 3) f. *Phaseolus trilobus* H. an. MED. die wilde Baumwollenstaude; = वन्योपादकी, म्रश्चगन्धा, गन्धपत्रा, मिश्रया und wilder Ingwer RĀĠAN. im ÇKDR. — 4) n. eine blaue Lotusblüthe (im Wasser entstanden) H. an. MED. वनजात RAGH. 8, 73. वनजाती HARIV. 5145.

वनजीर m. wilder Kümmel RĀĠAN. im ÇKDR.

वनतिक्त 1) m. *Terminalia Chebula* Roxb. ÇABDAM. im ÇKDR. — 2) f. *eine best. Pflanze*, = श्वेतबुक्का RATNAM. 51. = घोष्मा HĀR. 95. — VIÇBH. 6, 78.

वनतिक्तिका f. *Clypea hernandifolia* W. et A. AK. 2, 4, 3, 3.

वनद् (von 1. वन् m. etwa *Verlangen, Sehnsucht*; pl.: *आ यन्मे अर्चं वनद्*; पनत्त RV. 2, 4, 5. nach DURGA so v. a. वननीयस्य कृविषो दातारः, nach ŚĪ. वनत्तः संभक्तारः oder für अवनदस् von नद्.

वनद् m. *Wolke (Wasser spendend)* HĀR. 18. ÇABDAM. im ÇKDR.

वनदमन m. = अरपयदमन RĀĠAN. im ÇKDR.

वनदारक m. pl. N. pr. eines Volkes MĀRK. P. 37, 48.

वनदाह m. Waldbrand: वनदाह्यि R. 2, 83, 17.

वनदीप m. = वनचम्पक RĀĠAN. im ÇKDR.

वनदीपभट्ट m. N. pr. eines Scholiasten COLEBR. MISC. ESS. II, 57.

वनदेवता f. eine Waldgöttin, *Dryade* R. 1, 33, 15 (34, 13 GORR.). RAGH. 2, 12, 9, 52. KUMĀRAS. 3, 52, 6, 39. ÇĀK. 80. KATHĀS. 26, 175. 101, 237. PAÑĒAT. 97, 22. HIT. 91, 20.

वनद्रुम m. *Waldbaum, ein im Walde stehender Baum* Spr. 2852, v. 1.

वनद्विप m. ein wilder Elephant RAGH. 2, 38. KATHĀS. 11, 4.

वनधारा f. *Bawingang, Alles* VIÇR. 60, 14.

वनधिति f. etwa *Holzschicht* (auf dem Feueraltar): *स्विध्मा पद्मनिधित्तिरुपस्थात्सूरो अघरे परि रोधना गोः* RV. 1, 121, 7.

वनधेनु f. die Kuh des *Bos Gavaeus* (गवय) RĀĠAN. im ÇKDR.

वनन (von 1. वन्) 1) n. *Verlangen* Nir. 3, 5. — 2) f. *वर्ना* etwa *Wunsch*: उन्मधं उर्मिर्वनना अतिष्ठिपत् RV. 9, 86, 40.

वननित्य m. N. pr. eines Sohnes des Raudrāçva HARIV. 1660. धनेपु die neuere Ausg. und LANGLOIS.

वननीय (von 1. वन्) adj. *begehrenswerth* Nir. 3, 10. 4, 26. 6, 22. 11, 46. ÇĀK. zu KENOP. 31.

वनन्व्, वनन्वति im Besitz —, vorhanden sein, *suppetere*: नृहि मे अस्त्यद्य्या न स्वधित्तिर्वनन्वति (= काष्ठानि कृत्ति ŚĪ.) RV. 8, 91, 19. पाथः सुमेकं स्वधित्तिर्वनन्वति 10, 92, 15.

वनन्वत् adj. (nach dem Comm. so v. a. वननवत् und erklärt durch

संभजनवत् oder संभक्तवत्) 1) etwa *innehabend, besitzend*: या वदसि पुरुस्पार्कं वनन्वति Ushas RV. 7, 81, 3. इन्द्रं वनन्वती मृतिः so v. a. die Andacht hält Indra fest 8, 6, 34. — 2) im Besitz befindlich, zu eigen gehörig: आ पदस्यान्वन्वतः अद्दयाकं रथै रुद्रम् RV. 8, 1, 31.

वनर्ष m. *Waldhüter* VS. 30, 19. MBH. 9, 1334 nach der Lesart der ed. Bomb. (वनग ed. Calc.).

वनपन्नग m. eine im Walde lebende Schlange MBH. 3, 2409.

वनपर्वन् n. *Buch des Waldes*, Titel des 3ten Buches des Mahābhārata, das über den Aufenthalt Judhishthira's und seiner Brüder im Walde handelt.

वनपल्लव m. *Hyperanthera Moringa* Vahl. GĀṬĀDH. im ÇKDR.

वनपामुल m. Jäger ÇABDAR. im ÇKDR. °पामुल gedr.

वनपार्श्व m. *Waldgegend, Wald* R. 2, 91, 64. — Vgl. वनान्त.

वनपाल m. 1) *Waldhüter* R. 5, 39, 3. 62, 7. 63, 12. 15. वनपालाधिप 61, 7. 62, 10. — 2) N. pr. eines Sohnes des Devapāla ÇATR. 2, 657. des Dharmapāla WASSILJEV 54.

वनपिप्पली f. *wilder Pfeffer* RĀĠAN. im ÇKDR.

वनपुष्प 1) n. *Waldblume, Feldblume*. — 2) f. *Anethum Sowa* Roxb. RĀĠAN. im ÇKDR.

वनपुष्पमय adj. aus Waldblumen gemacht, — bestehend: आभरण KATHĀS. 101, 232.

वनपूरक m. der wilde Citronenbaum RĀĠAN. im ÇKDR.

वनपूर्व m. N. pr. eines Dorfes RĀĠA-TAR. 8, 1440.

वनप्रत्तं v. l. des SV. I, 6, 2, 4, 3 für वनक्रत des RV.; = वने लीयते nach dem Comm.

वनप्रवेश m. das Betreten des Waldes, insbes. der feierliche Gang in den Wald um Holz für ein Götterbild zu schneiden VARĀH. BRH. S. 107, 7. — Vgl. वनसंप्रवेश.

वनप्रस्थ 1) ein hoch gelegener Wald MBH. 13, 7244. — 2) N. pr. einer Oertlichkeit RĀĠA-TAR. 8, 1931. — Vgl. वानप्रस्थ.

वनप्रिय 1) adj. den Wald liebend. — 2) m. der indische Kuckuck AK. 2, 5, 19. H. 1321. — 3) n. *Zimmetbaum* RĀĠAN. im ÇKDR.

वनफल n. *Waldfrucht* R. 1, 4, 18.

वनवर्वर m. *Ocimum sanctum* LIn. RĀĠAN. im ÇKDR.

वनवर्वरिका f. eine best. Pflanze, = देषाल्लोशी u. s. w. RĀĠAN. im ÇKDR. °वर्वरिका (!) eine Art *Basilicum* (कुठेर) AUSH. 18.

वनवर्हिण m. ein wilder Pfau; davon °व n. nom. abstr. RAGH. 16, 14.

वनवाक्यक m. pl. N. pr. eines Volkes MĀRK. P. 58, 50. °वाक्यक gedr.

वनविडाल m. eine Art wilder Katze, *Felis Caracal* WILSON.

वनवीज, °क und °पूरक m. der wilde Citronenbaum RĀĠAN. im ÇKDR.

वनभद्रिका f. *Sida cordifolia* RĀĠAN. im ÇKDR.

वनभुञ्ज् m. ein best. Heilkraut, = ऋषभ ÇABDAR. im ÇKDR.

वनभू f. *Waldgegend*, pl. Spr. 311. Git. 1, 1. RĀĠA-TAR. 2, 121. PRAB. 92, 16.

वनमलिका f. *Bremse* AK. 2, 5, 27. H. 1213.

वनमल्ली f. *wilder Jasmin* ÇABDAR. im ÇKDR.

वनमाला adj. mit einem Kranze von Waldblumen geschmückt, *Beiw. Kṛṣṇa's oder Viṣṇu's* HARIV. 10678. — Vgl. वनमालिन्.

वनमाला f. 1) ein Kranz aus Waldblumen (Feldblumen), insbes. der